

4.8.1978.

- 5 -

על עתידו
של העבר.

לפני זמן לא רב הוחלט להעביר את ארכיון הקבוץ למשכן חדש
והוא נמצא כיום בחדר הדרומי של קבוצת ורד לשעבר.
העברה זו באה בעקבות מכתב ואזעקה מטעם מדור הארכיונים אשר
קרא לקבוץ להציל את נכסי העבר שלו. נכסים אלה עמדו לפני כלייה
והתפוררות וההצלה באה כמעט ברגע האחרון.

המשכן החדש של הארכיון נודף ריח של צבע טרי, של אור, סדר
וצקיון ואיבו מזכיר לך כלל את המסדרונות האפלים של גבזכים
עתיקים עם שכבות של אבק, כורי עכביש ועטלפים מתעופפים מעל
כרכים עבי-כרס של דברי הימים.

רנקה הרן נראית בפעמט ובלהבת מעבודתה בארכיון, כאשר
בשעת המיון והסידור היא באה במגע עם כל האוצרות הטמונים שם.
רנקה אמנם חושבת שלא היא זו שצריכה לספר על הארכיון, אלא צבי ל.
קודמה בעבודה זו - אבל לאט, לאט דעה זו נשכחת מליבה והיא בכל
זאת מספרת.

"העיקר הוא שהארכיון עבר למקום חדש" - זהו המשפט הראשון
וכנראה החשוב ביותר. "מכתב ההתרעה של מדור הארכיונים באמת,
"הגיע לבן" הייתה כבר ממש גסיסה של הארכיון.

אנחנו עדיין בשלב של העברה וצאבקים עם ערמות גדולות של חומר
מאובק וחלוד, אנחנו כמעט טובעים בים של זירות.

אנו מסלקים כמות גדולה של זירות שאין להם כל ערך ארכיוני.
עד עתה לא היתה בהוגה כל סלקציה ומיון וכל הזירות שהצטברו
במזכירות פשוט הועברו לארכיון.

כל התכונה לקראת חג ה-30 של הקבוץ היתה מועד מתאים לחידוש הארכיון. חברים מחפשים אחר דברים ישנים ומעניינים, בעיקר מחפשים צילומים ישנים ויש לנו צילומים רבים מאד - למזלנו. "תוך עבודה התברר לי דבר חשוב" אומרת רבקה.

"התברר שארכיונאות הוא מקצוע שצריך ללמוד אותו.

קיימת תורה וקיימות שיטות עבודה -

ארכיון אי-אפשר לנהל באופן חובבני.

אבל בשלב זה יש לנו מטרה אחת -

קודם כל להציל את החומר. בינתיים

סידרנו את עלוני "חיינו" לפי ש-

תונים ופתחנו מדורים לסוגים שונים ו

של חומר ארכיוני - לכל סוג יש הסי-

מון הקטלוגי שלו - צבע של תיק

ומספר".

תוך דפדוף בחומר המסודר מצאתי מכתב

מענין: מכתב אל נשיא ארצות הברית

הרי טרומן, הבית הלבן. בו בקשת חנינה לזוג אטל ויווליוס

רוזנברג. המכתב חתום ע"י עשרות חברי שמרת - וגם את שמותיהם

היה מענין לקרוא.

"לא ידעתי שמכתב כזה קיים" התפלאתי.

"יש דברים רבים כאלה שהיית אומר עליהם אותו הדבר - רק תתחיל

לעיין ותוכל לשקוע בשפע של דברים ששכחת" מבטיחה רבקה.

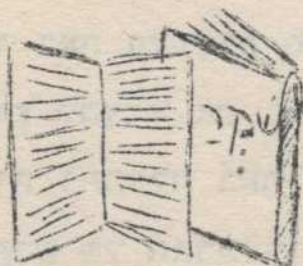
"הבעיה עליה אני חושבת הרבה מאד, היא כיצד להחיות את

הארכיון, כיצד להפיח בו רוח חיים ולמנוע את הפיכת הארכיון

לאבן שאין לה הופכין.

אנו חושבים גם על כך, האם לא כדאי להנהיג בארכיון תיק אישי

לכל חבר. בינתיים יש לנו מדור בשם "חברים כפרטים" ובו מרוכז

כל החומר שהדבר הדומיננטי בו הוא החבר בעצמו".

רבקה מבטיחה לכתוב בקרוב על המדורים בארכיון,

על תכניות מקוריות אחדות, כמו למשל, לראיין כל חבר בשיחה אישית ולגנוז את השיחה במדור מתאים; וחשוב ביותר: לכתוב על הרגשותיה האישיות המתעוררות בעקבות העבודה בארכיון.

"האם מצאת איזה דבר שהוא הכי מעניין?"

"אין אפשרות למצוא דבר אחד שהוא הכי מעניין" אומרת רבקה

"כל דבר כאן מעניין. זה כאילו היית שואל אותי, איזה ילד אני

הכי אוהבת".

קובי